

Kousek cesty s tebou

Jiří Zmožek

S tebou všechno končí, všechno začíná.
Jsi můj nultý rok, má první vteřina.
S tebou všechno hledám, všechno nacházím.
Jsi má sbírka náhod, má sbírka nesnází.

S tebou všechno najdu, všechno odhodím,
s tebou paměť ztrácím, s tebou všechno vím,
s tebou možná bloudím, možná marně sním,
s tebou každý večer znovu uhořím.

Jsi má denní lítost, jsi můj noční strach,
jsi mé čekání, jež buší v hodinách.
Jsi mé napětí, moje lačné dychtění.
Jsi má věčná změna, co se nikdy nezmění.

Možná, že jsme jenom tápání.
Možná, že země je těžká pro naše chápání.
Možná, že jsme jenom volání,
ale když přicházíš ke mě, je všude svítání.

A tak už pojd' a řekni moc mi chybíš.
Tak už pojd' ať ústa všechno slíbí.
Tak už pojd' a dej mi kytku poupat.
Tak už pojd' jak rosa k nebi stoupám.
Tak už pojd'.
Tak už pojd'.
Tak už pojd'!

Jsi má denní lítost, jsi můj noční strach,
jsi mé čekání, jež buší v hodinách.
Jsi mé napětí, moje lačné dychtění.
Jsi má věčná změna, co se nikdy nezmění.

Možná, že jsme jenom tápání.
Možná, že země je těžká pro naše chápání.
Možná, že jsme jenom volání,
možná, že nebe už není, je jenom poznání.

Možná, že jsme jenom tápání.
Možná, že země je těžká pro naše chápání.
Možná, že jsme jenom volání,
ale když přicházíš ke mě, je všude svítání.